

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 26.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Johannes Dietrich (C-422/19) ja Norbert Häring (C-423/19) v. Hessischer Rundfunk

(Yhdistetyt asiat C-422/19 ja C-423/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Talous- ja rahapolitiikka – SEUT 2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 kohdan c alakohhta – Rahapolitiikka – Unionin yksinomainen toimivalta – SEUT 128 artiklan 1 kohta – Pöytäkirja (N:o 4) Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä – 16 artiklan ensimmäinen kohta – Laillisen maksuvälineen aseman käsite – Vaikutukset – Velvollisuus hyväksyä euromääräiset setelit – Asetus (EY) N:o 974/98 – Jäsenvaltioiden mahdollisuus säätää rajoituksista euromääräisillä seteleillä ja metallirahoilla maksamiselle – Edellytykset – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan yleisradiomaksua ei ole mahdollista maksaa käteisellä alueelliselle julkisoikeudelliselle yleisradioyhtiölle)

(2021/C 88/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Saksa)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Johannes Dietrich (C-422/19) ja Norbert Häring (C-423/19)

Vastapuoli: Hessischer Rundfunk

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan, SEUT 128 artiklan 1 kohdan ja SEUT 133 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan (N:o 4) 16 artiklan ensimmäisen kohdan kolmannen virkkeen kanssa, on tulkittava siten, että riippumatta siitä, onko Euroopan unioni käyttänyt yksinomaista toimivaltaansa niiden jäsenvaltioiden rahapolitiikan alalla, joiden rahayksikkö on euro, se on esteenä sille, että jäsenvaltio antaa säännöksen, jolla tavoitteensa ja sisältönsä perusteella määritetään euromääräisten setelien laillisen maksuvälineen asemaa koskeva oikeudellinen järjestelmä. Se ei sitä vastoin ole esteenä sille, että jäsenvaltio käyttää omaa toimivaltaansa esimerkiksi julkishallintonsa organisoinnin osalta antamalla säännöksen, jolla mainittu julkishallinto veloitetaan hyväksymään asettamiensa rahamääräisten veloitteiden suorittaminen käteisellä.
- 2) SEUT 128 artiklan 1 kohdan kolmatta virkettä, Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan (N:o 4) 16 artiklan ensimmäisen kohdan kolmatta virkettä ja euron käyttöönotosta 3.5.1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 10 artiklan toista virkettä on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan julkisen vallan asettamaa maksuveloitetta ei voida maksaa euromääräisillä seteleillä, jos ensinnäkin kyseisen säännöksen tarkoituksena ei ole määrittää näiden seteleiden laillisen maksuvälineen asemaa koskevaa oikeudellista järjestelmää eikä sillä ole tällaista vaikutusta, jos toiseksi se ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti johda euroseteleistä luopumiseen etenkin kyseenalaistamalla mahdollisuuden täyttää yleensä maksuvelvoite tällaisella käteisellä, jos kolmanneksi se on annettu yleisen edun mukaisista syistä, jos neljänneksi käteismaksuja koskevalla rajoituksella, jota kyseinen säännöstö merkitsee, voidaan saavuttaa tavoiteltu yleisen edun mukainen päämäärä ja jos viidenneksi kyseisellä säännöstöllä ei ylitetä niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista tämän päämäärän saavuttamiseksi, siinä mielessä, että käytettävissä on muita laillisia keinoja maksuveloitteen täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 288, 26.8.2019.